

Tjeneste kræver, at selv om der maaske undertiden af Entreprenører betales en noget større Løn, have Statsbanerne Erfaring for, at mange Arbejdere foretrække Arbejdet ved Statsbanerne. Endvidere maa der vel ogsaa tages noget Hensyn til den Ydelse, som den enkelte Mand er i Stand til at præstere. Det har været Regel, at Statsbanerne i ikke ringe Omfang have anvendt ældre Folk, som ikke kunne gøre Fyldest i samme Grad som en ung og kraftig Mand. I København er Lønnen ens Sommer og Vinter, og man søger saa vidt mulig at beskæftige Arbejderne Aaret rundt. Det ærede Medlem nævnedes nogle Eksempler paa, at man fra Statsbanernes Side formentlig skulde være optraadt mindre heldigt. Saaledes f. Eks. et Tilfælde, som skulde være foregaaet i Løsning, hvilket ligger 4 Aar tilbage i Tiden. Efter hvad der er meddelt mig, var Forholdet det, at der var udbrudt en Strejke, idet de stedlige Arbejdere forlangte betydeligt mere end det, der var gængs der paa Egnen, og saa blev der antaget Arbejdere andetsteds fra. Jeg synes egentlig ikke, at dette er noget meget graverende. Og endelig med Hensyn til Snekastning er det rigtigt, at der er sluttet Overenskomst i forskellige Byer i Jylland for at sikre Banerne fornøden Arbejdskraft under Sneforhold. Iblandt disse Byer var ogsaa Esbjerg — det var Esbjerg, det ærede Medlem omtalte. Det har nu stadig været hævdet af Arbejderne, at Snekastning er et særlig anstrengende Arbejde og derfor kræver højere Løn. Men efter at man nu havde truffet Akkord i Esbjerg om Betalingen for Snekastning, kom Fagforeningen og forlangte, at den samme Løn skulde være gældende for andet Arbejde ved Banerne, og søgte at forhindre Tilgang til dette. Derefter sagde Banebestyreren Kontrakten op for Esbjergs Vedkommende. Jeg synes egentlig ikke, man kan sige, dette har været særlig ubegrundet. — Med Hensyn til Fordelingen af Tantiemen har der været rettet en Del Anker mod den Skala, efter hvilken Fordelingen har fundet Sted. Særlig har man opholdt sig over, at Generaldirektøren har faaet betydelig mere end en Portør. Fordelingen af Tantiemen er imidlertid, som det allerede meget rigtigt er fremhævet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen), fastslaaet ved Loven, og Ministeren kan ikke gøre det om paa egen Haand. Og i øvrigt maa jeg dog ogsaa gøre opmærksom paa, at Tantiemen vel nærmest er at betragte som en Aner-

kendelse og Paaskønnelse for godt udført Arbejde, som i økonomisk Henseende har bragt Staten et tilfredsstillende Resultat. Helt forekommer det mig da ikke, at man kan se bort fra, at Generaldirektøren og Direktørerne vel nok have noget større Indflydelse paa, hvorledes Udbyttet af Banernes Drift stiller sig, end selv en meget flink Portør. At det derfor just skulde være paa sin Plads at dele hele Summen, saaledes at alle fik lige meget, forekommer mig egentlig ikke at være helt velbegrundet.

Fremdeles har der været fremdraget en Del Spørgsmaal med Hensyn til Fribefordringen. Man har anket over, at Adgangen til Fribefordring er bortfalden i dette eller hint Tilfælde. Den Indskrænkning i Fribefordringen, som har fundet Sted, er dog i det hele mindre end den, der var paatænkt af Jernbanekommissionen, og som mange her i Tinget fastholdt. Jeg ved ikke, om Folketinget er parat til nu at ville fravige de Regler, som desangaaende ere truffet; jeg for mit Vedkommende savner Bemyndigelse til at gøre det uden særlig Bevilling. — Da det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) talte om de sjællandske Pensionisters og Enkers Fribefordring, spurgte han mig, om jeg ikke anerkender, at disse have en Ret, og at de maa kunne gøre retsligt Krav paa den Fribefordring, de tidligere have haft. Jeg skal dertil svare: Nej, de have ingen Ret; det er endog udtrykkelig i sin Tid blevet dem sagt, at denne Fribefordring er tilstaaet dem som en Indrømmelse, der til enhver Tid kan tages tilbage efter Administrationens Skøn. Men jeg finder, at Billighed taler for, at de beholde denne Fribefordring, og derfor har jeg paa Finansloven optaget Forslag om en Bevilling i dette Øjemed. — Fra anden Side har man talt om at udstrække Fribefordringen ud over Statsbanens egne Funktionærer til forskellige andre. Dette er i Strid med, hvad der er forudsat ved de givne Bevillinger, og jeg har ingen Bemyndigelse til at gaa udenfor de godkendte Regler. — Et enkelt Punkt, som er blevet fremdraget af det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), har min Tilslutning. Han paapegede, at den store Masse forskellige Ordre, som de underordnede Funktionærer have at sætte sig ind i, er noget forvirrende. Jeg kan sige ham, at Spørgsmaalet om at samle og simplificere disse Ordre er under Overvejelse.

Jeg gaar dernæst over til en Række andre Spørgsmaal, som vedrører Statsba-